

“Licht dat ons aanstoot in de morgen, voortijdig licht waarin wij staan”

Dit ‘Lied aan het Licht’, van de onlangs overleden dichter en theoloog Huub Oosterhuis, is één van de vele liederen die hij geschreven heeft. Oosterhuis’ liederen, welke elke keer weer een spel van Bijbelse beelden en woordspelingen bevatten, zijn de afgelopen 15 jaar als een ‘rode draad’ gehoord, gezongen en beleefd in de PG Wesepe. Vanaf 1960 schreef Huub Oosterhuis meer dan 700 liederen, vooral voor de liturgie.

Een rondvraag onder de leden van de Cantorij Wesepe leverde de volgende uitspraken op:

- De muziek bij de tekst is heel bijzonder en gaat dan steeds meer leven
- Het ontroerende lied “In ‘t laatste van de dagen” geeft eindelijk echte vrede overal
- Oosterhuis’ teksten nodigen uit tot nadenken; beetje rebels, maar zéker waardevol
- Samen zingen van de liederen mét elkaar en zo opgetild worden uit het leven van alledag
- Elke keer de diepere betekenis te ervaren ontroert
- De prachtige en vaak spannende muziek is de grote kracht onder de teksten
- Tekst en muziek...een prachtige, ontroerende eenheid.
- Om dit samen met de Cantorij een ‘klankkleur’ mee te geven
- Het prachtige lied “Zomaar een dak, boven wat hoofden” te zingen in een kerk, waar al eeuwenlang gezongen is
- Teksten brengen je dichterbij de ‘pieken en dalen van alledag’
- Licht, dat altijd weer de hoop biedt voor nieuw begin en dus voor de toekomst
- De woordkeus van Huub Oosterhuis geeft de inhoud een ‘gouden rand’.

Zijn eerste lied, dat nóg steeds in de kerk van Wesepe klinkt, is “Zolang er mensen zijn op aarde”.

Dit geeft wel aan dat deze teksten niet tijdgebonden zijn en zéker zullen blijven klinken!

Corinne Ovinge-Best